

bruger vendingen „virke i overensstemmelse med god markedsføringsetik“. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring.

Til § 16.

Der henvises til bemærkningerne til kommissionsudkastets §§ 14 og 16, betænkningen side 24 f.

Stk. 1. Man har opretholdt princippet i kommissionsudkastets § 16, stk. 1, 2. pkt., jfr. § 14, stk. 1, 1. pkt., om, at forbrugerombudsmanden kun kan anlægge sag for retten om forbud mod handlinger, der er i strid med lovforslagets kapitel 1. Begrænsningen i den offentlige myndigheds adgang til at anlægge civilsag om markedsføringssager beror på, at der ikke, for så vidt angår de i forslaget kapitler 2-4 omhandlede forhold, består det samme behov for det offentlige til gennem en borgerlig retssag at få konstateret, at handlinger, der omfattes af bestemmelserne i lovforslagets §§ 6-12, herunder af handelsministeren fastsatte forskrifter, er forbudte.

Gerningsindholdet i disse bestemmelser er klart defineret, og handlinger i strid med bestemmelserne er strafsanktionerede og undergivet offentlig påtale. Anderledes stiller det sig med hensyn til bestemmelserne i forslaget kapitel 1. For §§ 1, 3 og 4's vedkommende vil der først kunne straffes, efter at der er nedlagt forbud, og dette forbud tilsidesættes, jfr. forslaget § 19, stk. 1. De resterende bestemmelser i forslaget kapitel 1 — §§ 2 og 5 — er ganske vist strafsanktionerede, men spørgsmålet om, hvorvidt der i det konkrete tilfælde har fundet en overtrædelse sted, vil typisk være mere tvivlsomt for de dér omhandlede forhold end for de i forslaget §§ 6-12 beskrevne forbud hvis. af handelsministeren fastsatte forskrifter, hvorfor det kan være hensigtsmæssigt, at det offentlige kan vælge at skride ind mod handlinger, der skønnes at være i strid med §§ 2 og 5 gennem anlæggelse af en borgerlig sag fremfor gennem en straffesag. Der vil i øvrigt intet være til hinder for, at der samtidigt med, at der anlægges civilsag med påstand om forbud, rejses straffesag.

Sag efter stk. 1 skal anlægges af forbrugerombudsmanden efter retsplejelovens almindelige regler, d.v.s. ved indlevering af stævning mod den pågældende erhvervsdrivende.

I stk. 2 reguleres forbrugerombudsmandens foreløbige forbudsnedlæggelse nøjere. Særlig fremhæves, at henvisningen til retsplejelovens § 639 i forbindelse med den foreskrevne frist for sagsanlæg til stadfæstelse af forbudet bevirker, at forbudet bortfalder, såfremt justificationssag ikke anlægges inden udløbet af den nævnte frist. Anlægges sagen efter fristens udløb, vil den efter påstand kunne afvises af retten. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor forbru-

gerombudsmanden nedlægger forbud, hvilket sker skriftligt med angivelse af dato og klokkeslet, jfr. henvisningen til retsplejelovens § 633, stk. 2.

Ved indlevering af stævning må forbrugerombudsmanden principalt påstå forbudet stadfæstet ved dom, subsidiært forbudet foreløbigt godkendt ved kendelse, jfr. om stk. 3 nedenfor.

Med hensyn til ordlyden af de i stk. 2 opregnede bestemmelser i retsplejeloven henvises til det til lovforslaget med bemærkninger knyttede bilag.

Stk. 3 fastsætter en absolut frist for opretholdelsen af forbrugerombudsmandens forbud. Har retten ikke senest 5 hverdage efter sagens anlæg stadfæstet forbrugerombudsmandens forbud, er det bortfaldet. Dette gælder også tilfælde, hvor der ikke af retten tages stilling til forbudet, f. eks. fordi retten ikke mener at kunne nå at tage bestemmelse til spørgsmålet.

Kan retten nå at afgøre spørgsmålet udtømmende, træffes afgørelse ved dom, og sagsbehandlingen adskiller sig ikke fra den sædvanlige. Hvor dette ikke er muligt, er der åbnet adgang for forbrugerombudsmanden til at søge forbudet foreløbigt godkendt af retten. Afgørelse herom træffes ved kendelse. Forkastes forbudet ved kendelsen, er det endeligt bortfaldet. Opretholdes det, kan det senere under sagen forkastes. Der må senest ved dommen i sagen tages stilling til forbudet.

Forbrugerombudsmanden bør i videst muligt omfang søge i forvejen at koordinere en forbudsnedlæggelse med sø- og handelsrettens markedsføringsafdeling.

I tilfælde, hvor der under sagens forberedelse tages foreløbig stilling til et af forbrugerombudsmanden nedlagt forbud, beklædes sø- og handelsretten normalt af retsformanden alene.

Stk. 4. Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 14, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, og den ændrede systematik og formulering tilsigter ingen realitetsændring.

Til § 17.

Der henvises til bemærkningerne til kommissionsudkastets § 17, betænkningen side 25.

Svarer til kommissionsudkastets § 17.

Til § 18.

Der henvises til bemærkningerne til kommissionsudkastets § 18, betænkningen side 25.

Stk. 1 er i realiteten identisk med kommissionsudkastets § 15, stk. 2, medens bestemmelsen i stk. 2 er ny og udelukker, at forbrugerombudsmandens afgørelser efter lovforslaget — d.v.s. §§ 15-17 — kan indbringes for f. eks. handelsministeriet.

Stk. 3 svarer i realiteten til kommissionsudkastets